

Visita Pastoral a la parròquia de Santa Teresina

La parròquia de Santa Teresina ha acollit i acompanyat, amb molt de goig, al nostre bisbe Joan Piris en la seva Visita Pastoral. Aquesta es va iniciar amb la trobada del grup d'infants de Catequesi de Comunió (1r i 2n any). Continua la visita amb una altra trobada. Fou amb els catequistes, monitors i joves que es preparen per a la confirmació, així com amb uns joves compromesos en projectes solidaris amb el Tercer Món.

El dia següent, el nostre bisbe va visitar els col·legis Joan XXIII i el de les Dominiques. En tots dos fou obsequiat amb cants de nades per part dels alumnes, mantenint amb ells una amical conversa, sense fer-hi preguntes. La trobada va seguir amb els alumnes de batxiller, i després amb l'equip directiu i de pastoral, amb qui compartí una estona de reflexió i amistat.

Més tard, visità les dependències del Centre Obert Pare Palau (l'obra social de la nostra parròquia), on es va adonar de la tasca de prevenció i reforç escolar que fem als nens (petits, mitjans i grans). Des-

prés, es va reunir amb l'equip coordinador del Centre i amb tots els seus col·laboradors i voluntaris, tot agraint-los l'esforç i dedicació posat en aquesta tasca social. També es reuní amb el Consell Pastoral de la parròquia. Els representants dels diferents grups li van presentar les seves activitats pastorals, així com una que altra preocupació. El Sr. Bisbe els va animar a caminar plegats i a continuar seguint, amb esperit renovat, les orientacions del Pla Pastoral Diocesà.

També va visitar el Col·legi de les Heures, la Llar Municipal de Santa Teresina i l'Associació de veïns Barri Universitat. Moltes van ser les problemàtiques comentades, en especial la dels desnonaments, així com l'oferta diocesana d'una part de l'edifici del Seminari per ajudar a fer-li front.

El 14 de desembre, Mons. Joan Piris va presidir una Eucaristia solemne que va ser concelebrada per tota la comunitat religiosa i que va comptar amb la participació del cor parroquial. El dia següent va visitar tres famílies, amb malalts a casa. Després de celebrar una Eucaristia a l'Oratori del Passeig de Ronda, acabà dinant amb famílies i gent gran.

La Visita Pastoral va concloure amb una Eucaristia, celebrada el diumenge 16 de desembre, al mateix Santuari de Santa Teresina.

Sr. Bisbe, gràcies per la seva proximitat i el seu afecte donat al llarg d'aquests dies.

P. Jesús Sans i Compte, ocd.

Rector de la parròquia de Santa Teresina

AJUDANT A VIURE

Adsum = Sóc aquí

En virtut del Baptisme i de la Confirmació, cada cristià és cridat a ser testimoni de l'Evangeli. Però Déu ha convidat sempre algú a una entrega total de si mateix per la causa del Regne, amb vocació especial. És allò que celebrarem a les 17 hores d'aquest diumenge 27, a l'església parroquial d'Alcarràs. Volem celebrar-ho i agrair-ho. Déu faci que tots els qui sentin ressonar al cor la crida del Senyor diguin un «sí» generós i l'alimentin després, dia rere dia, romanent units a Crist com les sarments a la vid.

En entregar al nou diaca el llibre dels Evangelis, li diré: «Rep l'Evangeli de Crist, del qual has estat fet missatger; i creu el que llegeixes, ensenya el que creus i practica el que ensenyes.»

Rep aquest ministeri i rep-lo amb esperit de pobre. No és cap dret, ni teu ni meu, és un do per al «servei» (*Lumen Gentium*, 29). Seràs missatger de l'evangeli del Crist, però no mai el seu propietari que pot disposar-ne a conveniència. Podràs assolir moltes funcions: proclamar l'Evangeli, instruir el poble, batejar, distribuir l'Eucaristia, beneir el matrimoni, celebrar exèquies, guiar assemblees d'oració, promoure iniciatives de caritat, animar sectors de pastoral o comunitats eclesials, gestionar l'administració... Però, més enllà de les activitats concretes, la mateixa presència del diaca constitueix un signe sacramental del Crist servent i ha de promoure la vocació a servir, comuna a tot el poble de Déu.

El sagrament de l'Orde capacita per actuar vàlidament en el nom de Jesucrist, més enllà de la pròpia santedat personal, però per a servir segons l'estil del Senyor cal seguir-lo de prop, lliures de llaços i d'interessos. El «Sóc aquí» que pronuncia el candidat demana estar disposat a viure amb una vigilància crítica davant tot allò que pugui distreure'l de l'únic necessari, és a dir, el servei de Déu i dels germans: és això, també, el que justifica el celibat per causa del Regne. I demana, també, «reviure l'amor de Crist Espòs envers l'Església esposa» i, per això, «ser capaç d'estimar la gent amb cor nou, gran i pur, amb autèntica renúncia de si mateix, amb donació total, contínua i fidel» (*Pastores dabo vobis*, 22).

Agraïm-li a Déu aquest do tan preciós a l'Església i al món, i donem gràcies també de tot cor a la família d'en Juan Ignacio per haver ofert un fill a l'Església, i també a tots aquells que, d'una o d'altra manera, han contribuït a la seva formació. Preguem per tal que aquest nou diaca i tots els pastors del món ens assemblem cada vegada més al Crist, Servent de Déu, que va venir a servir i no a ser servit.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

JORDI-AGUSTÍ PIQUÉ

Font de vida cristiana

El Pontifici Institut de Litúrgia (PIL), amb seu a l'abadia de St. Anselm-Roma, va ser fundat el 1961 pel beat Joan XXIII amb la finalitat d'estudiar científicament la litúrgia i les seves fonts, i fou confiat a la Confederació Benedictina. El proppassat mes de desembre, el P. Jordi-Agustí Piqué, monjo de Montserrat, en va ser nomenat degà president.

El PIL és fill del Vaticà II...

La *Sacrosanctum Concilium* (1963) encetava la renovació litúrgica. La centralitat de la litúrgia en la vida cristiana en fa necessaris l'estudi i la comprensió teològica i pastoral. En aquest sentit, el PIL segueix fidel al seu origen. Enguany celebrarem els 50 anys de la constitució sobre la litúrgia i per tant serà el moment de subratllar-ne el valor i l'actualitat.

Quins són els seus objectius?

D'una banda, enllaçant amb la tradició benedictina d'aquesta institució, ajudar a aprofundir en l'estudi i la recerca científica de la litúrgia. Cal, però, contemplar i subratllar la dimensió pastoral i teològica d'aquesta recerca.

La litúrgia és clau per fer més atractiva la celebració?

La litúrgia és el culte solemne, públic i oficial que l'Església ofereix a Déu per la seva glòria i per la santificació dels fidels. En aquest sentit, no hi ha res més atractiu. Conèixer i fer viure profundament la litúrgia hauria de formar part de totes les catequesis i els plans pastorals. La celebració dels sants misteris és el fonament de tota vida cristiana, expressió de la fe i fonament de la coherència de vida en Crist i font de tota caritat.

Oscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Història: Guillem de Saint Thierry i l'amor intel·ligent

Abans d'arribar a Tomàs d'Aquino (segle XIII) hem de passar per un altre medieval del segle XII: Guillem de Saint Thierry, l'abat Guillem del monestir de Saint Thierry. Es distingeix per unir al màxim amor i coneixement en les coses de Déu: «La mirada per contemplar Déu és la Caritat» (*De natura et dignitate amoris*, n. 25). Perquè «en les coses de Déu el sentit intel·lectual és l'amor».

Guillem no és pas un autor romàntic. És monjo i teòleg. El que vol dir és que hi ha una mena d'interpenetració (*perikhorèsi*) entre raó i amor. L'amor és intel·ligent i la intel·ligència és, en el límit, amor.

Però segurament aquesta compenetració plena només es dóna en l'ésser de Déu, en qui coincideixen Intel·ligència i Amor en una única Vida: Logos i Pneuma, és a dir, Raó i Esperit d'Amor en l'oceà viu del Pare.

L'amor és intel·ligent i fa entendre no sols en les coses de Déu, sinó també en el coneixement interpersonal. L'empatia, el fet d'introduir-se un mateix en l'altre amb veritable afecte, és quelcom decisiu per comprendre aquest altre: sense una certa implicació amb l'altre és molt i molt difícil entendre'l.

Pel que fa a Déu: «Qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor», diu lapidàriament la Primera epístola de sant Joan (4,8). Això és així pel que fa a Déu i pel que fa a les persones humanes.

Dr. Josep M. Rovira Beloso

(*Déu fa créixer les persones*. Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

Regla de oro para una vida sana

El catedrático de medicina doctor Zaragoza dio unas reglas para gozar de una vida sana del cuerpo y el espíritu, que ampliamos:

- Demos al cuerpo menos de lo que nos pide. No comamos tanto. Levantémonos de la mesa con apetito.
- Dale al cuerpo más actividad: muévete, renúnciate, presta un servicio gratuito a alguien. Ayudarás y te sentirás mejor.
- Dale al cuerpo menos grasas, menos sal, especies, excitantes y alcoholes.
- Haz más ejercicio mental, aprendiendo cada día alguna cosa nueva.
- Ejercita la memoria. Mira de recordar cosas, personas, hechos que has vivido. Ello te ayudará, te hará bien.
- Procuremos estar ocupados y menos preocupados por tantas cosas que nos acongojan y nos quitan calidad de vida.
- Cultivemos y atendamos a nuestro espíritu, la dimensión interior. Ahí reside la capacidad de aguantar, de esperar, de sufrir y de amar.
- Procuremos estar contentos por dentro. Hacer siempre las cosas con ilusión y generosidad tan bien como sepamos.
- Ayuda, ayúdate y serás ayudado.
- La alegría y el amor son los únicos tesoros que se multiplican... al dividirlos.

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La fe de l'Església

Si quan ens fixàvem en la primera resposta que dóna el candidat al baptisme quan és preguntat sobre què demana, ens adonàvem que «la fe» és el primer do que espera rebre el qui està fent els primers passos vers el baptisme, és bo que ens fixem bé en com se li ha fet la pregunta.

La pregunta és exactament: «Què demanes a l'Església de Déu?» No se li diu només: «Què vols?» o «Què demanes?» Se li pregunta què demana a «l'Església». És a dir, per més que, quan es respon «la fe», n'hi ha prou per saber què demana, perquè el context del diàleg ja ho expressa, en realitat la resposta sencera seria: «Demano la fe de l'Església». O si ho volem, dit d'una altra manera: «Demano a l'Església que em faci participant de la seva fe, per tal que, amb ella, pugui professar la fe en Crist Senyor nostre.»

És important tenir present tot el que es diu en la resposta. La fe dels batejats és la fe de l'Església. No és una creença fruit d'un raonament personal. Tot i que, sens dubte, el fet de creure, de tenir fe, suposa una resposta personal a la crida de Déu i, per això, quan recitem el Credo ho fem en singular («Crec en un sol Déu...»), encara que la recitació pugui ser comunitària. La fe del batejat, així com la formulació amb què l'expressa, no és patrimoni personal de cadascú.

La fe dels batejats és la fe del poble que Déu s'ha escollit com a heretat. És la fe que ens uneix a Crist, i per això és la fe que salva, la fe que ens fa viure en comunió, en el si de l'Església, amb la vida de Déu.

Així ho expressem quan renovem la nostra professió de fe baptismal, la conclusió de la qual és: «Aquesta és la nostra fe, aquesta és la fe de l'Església, que ens gloriem de professar en Crist Jesús Senyor nostre.»

Josep Urdeix

INTENCIONS DEL SANT PARE (febrer)

General: Pel suport i l'acompanyament a les famílies dels immigrants en les seves dificultats, especialment a les mares.

Missionera: Que els qui pateixen a causa de les guerres i conflictes siguin protagonistes d'un futur de pau.

SANTORAL I LECTURES

27. ✚ Diumenge III de durant l'any. Santa Àngela Mèrici (Brèscia, 1535); sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre València 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ).

28. Dilluns. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església.

29. Dimarts. Sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM).

30. Dimecres. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI).

31. Dijous. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB).

1. Divendres. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; sant Brígida d'Escòcia, vg.

2. Dissabte. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera.

Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm 13,4-13) / Lc 4,21-30.

DIUMENGE III DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de Nehemías (Ne 8,1-4a.5-6.8-10)

En aquells dies, el sacerdot Esdras trajo el llibre de la Ley ante la asamblea, compuesta de hombres, mujeres y todos los que tenían uso de razón. Era mediados del mes séptimo. En la plaza de la Puerta del Agua, desde el amanecer hasta el mediodía, estuvo leyendo el libro a los hombres, a las mujeres y a los que tenían uso de razón. Toda la gente seguía con atención la lectura de la Ley.

Esdras, el escriba, estaba de pie en el púlpito de madera que había hecho para esta ocasión. Esdras abrió el libro a la vista de todo el pueblo —pues se hallaba en un puesto elevado— y, cuando lo abrió, toda la gente se puso en pie. Esdras bendijo al Señor, Dios grande, y todo el pueblo, levantando las manos, respondió: «Amén, amén.» Después se inclinaron y adoraron al Señor, rostro en tierra.

Los levitas leían el libro de la ley de Dios con claridad y explicando el sentido, de forma que comprendieron la lectura. Nehemías, el gobernador, Esdras, el sacerdote y escriba, y los levitas que enseñaban al pueblo decían al pueblo entero: «Hoy es un día consagrado a nuestro Dios: No hagáis duelo ni lloréis.» Porque el pueblo entero lloraba al escuchar las palabras de la Ley. Y añadieron: «Andad, comed buenas tajadas, bebed vino dulce y enviad porciones a quien no tiene, pues es un día consagrado a nuestro Dios. No estéis tristes, pues el gozo en el Señor es vuestra fortaleza.»

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Tus palabras, Señor, son espíritu y vida.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (Versión breve: 1Co 12,12-14.27)

Hermanos: Lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu. El cuerpo tiene muchos miembros, no uno solo. Pues bien, vosotros sois el cuerpo de Cristo, y cada uno es un miembro.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 1,1-4;4,14-21)

Excelentísimo Teófilo: Muchos han emprendido la tarea de componer un relato de los hechos que se han verificado entre nosotros, siguiendo las tradiciones transmitidas por los que primero fueron testigos oculares y luego predicadores de la palabra. Yo también, después de comprobarlo todo exactamente desde el principio, he resuelto escribírtelos por su orden, para que conozcas la solidez de las enseñanzas que has recibido.

En aquel tiempo, Jesús volvió a Galilea con la fuerza del Espíritu; y su fama se extendió por toda la comarca. Enseñaba en las sinagogas, y todos lo alababan. Fue a Nazaret, donde se había criado, entró en la sinagoga, como era su costumbre los sábados, y se puso en pie para hacer la lectura. Le entregaron el libro del profeta Isaías y, desenrollándolo, encontró el pasaje donde estaba escrito: «El Espíritu del Señor está sobre mí, porque él me ha ungido. Me ha enviado para anunciar el Evangelio a los pobres, para anunciar a los cautivos la libertad, y a los ciegos, la vista. Para dar libertad a los oprimidos; para anunciar el año de gracia del Señor.» Y, enrollando el libro, lo devolvió al que le ayudaba y se sentó. Toda la sinagoga tenía los ojos fijados en él. Y él se puso a decirles: «Hoy se cumple esta Escritura que acabáis de oír.»

▶ Lectura del llibre de Nehemies (Ne 8,1-4a.5-6.8-10)

En aquells dies, el sacerdot Esdras portà el llibre de la Llei en presència del poble reunit a la plaça de davant la porta de les Aigües, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei.

Esdras, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot el poble es posà dret. Esdras beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué: Amén, amén. Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'exposaven el sentit, perquè la lectura fos entenedora.

El governador Nehemies, el sacerdot Esdras, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: «La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor el nostre Déu: no us entristiu ni ploreu». Perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs: «Aneu-vos-en ara. Mengeu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res que la diada d'avui és santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força.»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (Versió breu: 1Co 12,12-14.27)

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Doncs bé, vosaltres sou el cos de Crist i cadascun formeu els seus membres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 1,1-4;4,14-21)

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut.

En aquell temps Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava en les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se'n anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaies, el desplejà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungit per portar la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor». Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Espectura.»

▶ aquesta imatge parla
Predicació de Jesús a Galilea. Il·lustració d'un evangeliari de la Biblioteca Nacional (Madrid)

MISSA DIÀRIA (LMD)

1470-1540), vg., fund. ursulines, Ribera d'Ebre 1840 - Gilet,

Accés al Breviari

Dilluns (litúrgia hores: 3a setm.): He 9,15.24-28 / Sl 97 / Mc 3,22-30.

Dimarts (Tortosa i Lleida): He 10,1-10 / Sl 39 / Mc 3,31-35.

Dimecres: He 10,11-18 / Sl 109 / Mc 4,1-20.

Dijous: He 10,19-25 / Sl 23 / Mc 4,21-25.

Divendres: He 10,32-39 / Sl 36 / Mc 4,26-34.

Dissabte: Ml 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / Sl 23 / Lc 2, 22-40 (o més breu: 2,22-32).

); Jr 1,4-5.17-19 / Sl 70 / 1Co 12,31-13,13 (o més breu:

COMENTARI

Avui s'acompleix l'Espectura

Reprenem la lectura de l'evangeli de sant Lluç. El fragment d'avui ens presenta l'inici del llibre i la predicació de Jesús a la sinagoga de Natzaret.

En l'inici del llibre, l'autor ens situa la seva narració en el conjunt de l'esforç de molts per escriure els fets referents a Jesucrist. El valor de l'obra és que parteix d'una activitat minuciosa d'informació i, per tant, el resultat és digne de crèdit.

L'episodi de la predicació de Jesús a la sinagoga de Natzaret té una funció paradigmàtica: vol concentrar en un episodi el nucli del missatge i de l'actuació de Jesús al llarg de la seva vida pública. Abans d'aquest episodi Jesús ja ha predicat per les poblacions de la riba nord del llac de Galilea i hi ha fet els seus primers deixebles. La seva fama s'ha començat a estendre. A Natzaret s'espera la visita de Jesús, encuriosits per la fama inesperada d'aquell fill del poble.

Jesús s'adreça a la sinagoga «com tenia costum». Els evangelis ens indiquen repetidament la

presència de Jesús a les sinagogues dels poblets de la regió de Galilea (cf. el mateix Lluç a 4,13). Com a bon jueu té el costum d'anar a la sinagoga per pregar en comunitat i per escoltar la lectura i la predicació de la Sagrada Espectura. Una Espectura que és portadora de la paraula de Déu per a la vida del poble.

A Jerusalem, Jesús parlarà sovint, i discutirà, amb els escribes i els mestres de la Llei. I és que una bona part de la vida pública de Jesús girarà al voltant de la paraula de Déu i de la seva vivència quotidiana.

Jesús enceta el seu sermó amb una citació messiànica del llibre d'Isaies: l'Esperit Sant impulsa el profeta a anunciar la bona notícia de la gràcia del Senyor envers els desvalguts.

Jesús s'ho aplica a ell mateix, tot presentant-se com a compliment de la profecia d'Isaies. Ell és el profeta messiànic, ungit amb Esperit Sant, que duu a compliment les promeses de Déu. Val, doncs, la pena creure en ell i seguir-lo en la vida de cada dia.

Jordi Latorre, SDB

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

I. Cal viure la fe

Jesús ens ha dit: «No tots els qui diuen Senyor, Senyor, entraran al regne del cel; només hi entraran els qui facin la voluntat del meu Pare del Cel.»

Estem avançant en l'Any de la Fe. És un do de Déu a través de l'Església. Arreu del món cristià s'estenen i es posen en marxa iniciatives per donar a conèixer i a assaborir els continguts de la nostra fe. Cal donar gràcies a Déu. Que cadascú de nosaltres sigui més conscient de la fe que professa i sàpiga, així, donar raó de la seva esperança.

De tota manera, la fe cristiana no és solament, ni principalment, «coneixements del contingut de la revelació», tot i que això és fonamental.

La fe és essencialment **vida**. Sense viure-la, la fe perdria la força, perdria la joia. **Viscuda intensament**, la fe és el tresor, el llevat, la sal, la llum, el referent per a tots els qui estant al costat d'una persona que viu la seva fe. **Vivim allò que creiem?**

Intentarem descobrir-ho en aquesta secció del *Full Dominical*.

Mn. J.R. Ezquerria

Recés de joves a Poblet

Una trentena de joves, la major part del bisbat de Lleida però també de Tortosa, Tarragona i Terrassa, s'han reunit recentment a Poblet per fer un recés espiritual. Organitzat per la Delegació de joves de la nostra diòcesi, ha tingut com a fil conductor les paraules de Jesús a l'Evangeli quan institueix a Pere com a pedra de l'Església. El jesuïta Alexis Bueno ha dirigit aques-

ta meditació, mentre que el germà Rafael Barrué ha parlat als joves sobre el significat de la vocació monàstica.

Dia Mundial de la Infància Missionera

Què és Infància Missionera? Una institució de l'Església universal per promoure l'ajuda recíproca entre els nens del món. Milers de nens dels cinc continents participen en aquesta Obra Pontificia, el lema de la qual, en català, és «**Els nens ajuden als nens**».

Com va néixer? L'any 1843, per iniciativa del bisbe francès Forbin-Janson que va convidar els nens de la seva diòcesi a col·laborar amb els nens de la Xina. A casa nostra va néixer deu anys més tard, al 1852.

Com s'hi pot col·laborar? Els primers col·laboradors són els propis nens, que resen pels altres nens dels territoris de missió i els lliuren generosament els seus donatius. A través d'ells, ho fan també els seus pares i familiars, els seus educadors i tutors, i els qui se senten solidaris amb els més petits.

Quan se celebra aquesta Jornada? Se celebra el quart diumenge de gener, **avui, 27 de gener**.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

Dies feiners: de 10 a 14 h i de 16 a 20 h /
Dissabtes de 10 a 13 h

• Diumenge, 27 de gener:

- Visita Pastoral a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat (dies 26 i 27).
- Diàlegs prematrimonials (dies 26 i 27).
- Dia Mundial de la Infància Missionera.
- A les 17 h, ordenació diaconal del seminarista Juan Ignacio Toscano Cruz a la parròquia d'Alcarràs.

• Dilluns, 28 de gener:

- Exercicis espirituals per a mossens (28 gener/1 febrer), a Casa de l'Església. Director: Mons. Sebastià Taltavull.

• Dijous, 31 de gener:

- Diàlegs prematrimonials.

• Divendres, 1 de febrer:

- A les 18 h, confirmacions P. Santa Teresina (Parròquia i Col·legi Episcopal).
- A les 19.30 h, Pastoral Vocacional, Cine-fòrum, a Casa de l'Església.

• Dissabte, 2 de febrer:

- Festa de la Mare de Déu del Blau.
- Jornada de Vida Creixent, a Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
- A les 20.30 h, confirmacions P. Sant Ignasi.

Quines iniciatives solidàries promou? Infància Missionera promou la creació i el sosteniment de Centres per a la distribució d'aliments, cases d'acollida per a nens abandonats i orfes, hospitals per atendre els nens malalts, escoles infantils, primàries i mitjanes.

Delegació de Missions del Bisbat de Lleida

AYUDANDO A VIVIR

Adsum = Aquí estoy

En virtud del Bautismo y de la Confirmación, cada cristiano es llamado a ser testigo del Evangelio. Pero Dios ha invitado siempre a algunos a una entrega total de sí mismos a la causa del Reino, con vocación especial. Es lo que celebraremos a las 17 horas de este domingo 27, en la iglesia parroquial de Alcarràs. Queremos celebrarlo y agradecerlo. Quiera Dios que todos los que sientan resonar en el corazón la llamada del Señor digan un «sí» generoso y lo alimenten después, día tras día, permaneciendo unidos a Cristo como los sarmientos a la vid.

Al entregar al nuevo diácono el libro de los Evangelios, le diré: «Recibe el Evangelio de Cristo, del cual has sido hecho mensajero, y cree lo que lees, enseña lo que crees y practica lo que enseñas.»

Recibe este ministerio y recíbelo con espíritu de pobre. No es ningún derecho, ni tuyo ni mío, es un don para el «servicio» (*Lumen Gentium*, 29). Serás mensajero del evangelio de

Cristo, pero nunca su propietario que puede disponer de él a conveniencia. Podrás desempeñar muchas funciones: proclamar el Evangelio, instruir al pueblo, bautizar, distribuir la Eucaristía, bendecir el matrimonio, celebrar exequias, guiar asambleas de oración, promover iniciativas de caridad, animar sectores de pastoral o comunidades eclesiales, gestionar la administración... Pero, más allá de las actividades concretas, la misma presencia del diácono constituye un signo sacramental de Cristo siervo y debe promover la vocación a servir, común a todo el pueblo de Dios.

El sacramento del Orden capacita para actuar válidamente en nombre de Jesucristo, más allá de la propia santidad personal, pero para servir al estilo del Señor es necesario seguirlo de cerca, libres de lazos y de intereses. El «Aquí estoy» que pronuncia el candidato pide estar dispuesto a vivir con una vigilancia crítica ante todo aquello que pueda distraerlo de lo único necesario, es decir, el servicio

de Dios y de los hermanos: eso es, también, lo que justifica el celibato por causa del Reino. Y pide, también, «revivir el amor de Cristo Esposo hacia la Iglesia esposa» y, por ello, «ser capaz de amar a la gente con corazón nuevo, grande y puro, con auténtica renuncia de sí mismo, con entrega total, continua y fiel» (*Pastores dabo vobis*, 22).

Agradecemos a Dios este don tan precioso a la Iglesia y al mundo, y demos gracias también de todo corazón a la familia de Juan Ignacio por haber ofrecido un hijo a la Iglesia, y también a todos aquellos que, de una u otra manera, han contribuido a su formación. Roguemos para que este nuevo diácono y todos los pastores del mundo nos parezcamos cada vez más a Cristo, Siervo de Dios, que vino a servir y no a ser servido.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737